

علل عدم تحقق کامل آرمانهای انقلاب

حجت‌الاسلام سیدمحمدحسین راجی^۱

چکیده

بیان دستاوردهای انقلاب به معنای رسیدن به تمام آرمان‌های انقلاب نیست و متأسفانه ما در بخش‌های مختلفی عقب هستیم. به عنوان نمونه در بحث اقتصاد، که یکی از دغدغه‌های مهم مردم ما است با چالش‌های مختلفی رو به رو هستیم.

در چهل سال گذشته، کشور با بحران‌هایی مواجه بود که توسط دشمنان قسم‌خورده این مردم بر انقلاب و نظام تحمیل شد؛ برخی از این چالش‌ها درونی بود و برخی بیرونی. چالش‌های درونی شامل ساختارهای اقتصادی به‌جامانده از دوران پهلوی، وجود نگاه در برخی مسئولان به‌منظور یافتن راه‌حل‌ها در خارج از مرزها می‌شود.

همچنین، وجود برخی توطئه‌های تجزیه‌طلبانه، نظامی، فرهنگی، مذهبی، اقتصادی، امنیتی، سیاسی و بین‌المللی علیه نظام جمهوری اسلامی از چالش‌های بیرونی است که باعث شد کشور در مسیر رسیدن به تحقق کامل آرمان‌های انقلاب با مشکلاتی مواجه شود.

اما در چنین شرایط سختی که فشارها علیه ایران تمامی نداشته و تا امروز نیز شاهد آن هستیم، نه تنها کشتی نظام ساقط نشد، بلکه با وجود موانع بسیار، با سرعت بسیار در حرکت است. درست است که کسی ادعا نکرده و نمی‌کند که نظام به تمامی آرمان‌هایش رسیده و مشکلات را به صورت کامل حل کرده است، اما خدمات و دستاوردهای نظام نیز در این چهل سال بسیار زیاد و شگفت‌آور بوده است.

کلیدواژه: آرمان‌های انقلاب، بیماری هلندی، توطئه علیه ایران، دستاوردهای نظام

^۱. پژوهشگر و مدیر اندیشکده راهبردی سعادت

علل عدم تحقق کامل آرمان‌های انقلاب

بیان دستاوردهای انقلاب به معنای رسیدن به تمام آرمان‌های انقلاب نیست و متأسفانه ما در بخش‌های مختلفی عقب هستیم. به عنوان نمونه در بحث اقتصاد، که یکی از دغدغه‌های مهم مردم ما است با چالش‌های مختلفی رو به رو است که به برخی از آن‌ها به طور خلاصه اشاره می‌کنیم:

الف) چالش‌های درونی

ساختارهای اقتصادی به‌جامانده از دوران پهلوی

استعمار نو در دوره پهلوی، خزائن نفتی ایران را به جای مسکوکات و جواهرات نشانه گرفت و در نتیجه تحمیل قواعد تجارت آزاد بر اقتصاد ایران، زیرساخت‌های تولیدی کشور نه تنها تقویت نشد، بلکه زیرساخت‌های موجود نیز ویران گشت. در این دوران، نفت صادر و اغلب مایحتاج ایران وارد می‌شد.

محمدرضا پهلوی از مدرن‌سازی صنایع سخن می‌گفت؛ اما مدل مدرنیزاسیون وی در واقع مونتاژکاری محصولات غربی و فروش آن‌ها در بازار ایران در ازای صادرات نفت بود. خصوصیات عمده صنایع در این دوره، مصرفی بودن و وابستگی آن‌ها از نظر فناوری، مواد اولیه، قطعات ماشین‌آلات و نیروی انسانی متخصص بود؛ به طوری که به حرکت درآمدن چرخ صنایع وابسته، نیاز کشور به واردات ملزومات صنعتی چهارگانه ذکر شده را تشدید کرد و بدین ترتیب، صنایع وابسته نه تنها کمکی به خودکفایی کشور نکرد، بلکه خود پیش‌آهنگ وابستگی اقتصادی در ایران شد و سود فراوانی را به کشورهای خارجی رساند. اصلی‌ترین نتیجه حمایت رژیم پهلوی از صنایع وابسته، زوال تدریجی صنایع داخلی بود.^۲

از سوی دیگر، آشکارترین ضعف صنعت ایران، وابستگی به نفت و عدم افزایش صادرات صنعتی بود. اهمیت صادرات صنعتی در این است که می‌تواند در مقابله با نیازمندی‌های ارزی در دوران کاهش درآمد نفتی مؤثر باشد. در سال‌های آغازین دهه ۵۰، قیمت هر بشکه نفت ایران در بازارهای بین‌المللی با جهشی بی‌سابقه از ۳ دلار به ۲۰ دلار رسید. نفت برای اقتصاد ایران در سال ۱۳۴۹ بیش از یک میلیارد دلار درآمد داشت که این رقم در سال ۱۳۵۱ به ۵.۶ میلیارد دلار افزایش یافت. در جریان وقوع شوک قیمتی نفت، این درآمد با جهشی بی‌سابقه به مرز ۱۸ میلیارد دلار رسید. از این دوران به بعد، فروش نفت به طور متوسط تأمین بیش از ۵۴ درصد مخارج کشور را به خود اختصاص داد.^۳

در این دوران هرچند رژیم وابسته پهلوی توانست به دلیل انباشته‌های ذخایر ارزی برای مدتی ارزش پول ملی کشور را ثابت نگه دارد، اما عارضه‌های اجتناب‌ناپذیر وابستگی به ارز خارجی و همچنین واردات کالای خارجی، گریبان اقتصاد ایران را گرفت و اقتصاد کشور دچار «بیماری هلندی»^۴ شد.

^۲. مطالب بیشتر در این باره در بخش ۳، فصل ۲ همین کتاب توضیح داده شده است.

^۳. Homa Katouzian, *The Political Economy of Modern Iran: Despotism and Pseudo-Modernism* ۱۹۷۶-۱۹۷۹, Palgrave Macmillan UK, ۱۹۸۱, p. ۲۰۵.

^۴ اصطلاح «بیماری هلندی» در سال ۱۹۷۷ توسط مجله اکونومیست (The Economist) برای توصیف رکود بخش صنعتی در هلند بعد از کشف گاز طبیعی در دهه ۱۹۶۰ به کار گرفته شد. این اصطلاح یک مفهوم اقتصادی است که تلاش می‌کند رابطه بین بهره‌برداری بی‌رویه از منابع طبیعی و رکود در بخش صنعت را توضیح دهد. این مفهوم بیان می‌دارد که افزایش درآمد ناشی از منابع طبیعی می‌تواند اقتصاد ملی را از حالت صنعتی بیرون بیاورد. این اتفاق به علت کاهش نرخ ارز یا عدم افزایش آن در حد نرخ تورم صورت می‌گیرد، که بخش صنعت را در رقابت ضعیف می‌کند.

علل عدم تحقق کامل آرمان‌های انقلاب

بیماری هلندی اقتصاد ایران از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۶ یک عارضه در اقتصاد کلان کشور بود که در میانه دهه ۵۰ شمسی و در پی افزایش قیمت جهانی نفت در بازه جنگ اعراب و اسرائیل و نیز رشد چشم‌گیر درآمدهای نفتی دولت به وقوع پیوست.

در طول این سال‌ها، درآمدهای هنگفت نفتی باعث رشد نقدینگی و پایه پولی کشور شده، بر میزان تقاضای انواع کالاها افزود. در پی افزایش تقاضا، رژیم پهلوی اقدام به آزادسازی تجارت و واردات انبوه کالاهای خارجی کرد. در نتیجه اعمال تعرفه‌های گمرکی پایین، کالاهای خارجی به وفور و با قیمت بسیار نازل در بازار یافت می‌شد. این سیاست اقتصادی نامناسب، نتیجه‌ای جز تضعیف تولیدات داخلی و وابستگی اقتصاد کشور به قدرت‌های خارجی صنعتی و تأمین بازار برای آنان نداشت. بدین ترتیب، تزریق درآمدهای نفتی به اقتصاد کشور علاوه بر این که به مصرف‌گرایی جامعه انجامید، منجر به وابسته‌سازی ثبات اقتصادی کشور به ذخایر ارزی شد؛ به طوری که کاهش قیمت نفت خام، نرخ تورم را تا ۴۰ درصد بالا برده و به تشدید اختلافات طبقاتی دامن زد. این در حالی بود که بر اساس آمار بانک جهانی، ۴۶ درصد مردم ایران در سال ۱۳۵۶ زیر خط فقر بودند^۵ و ۴۴ درصد مردم از سوء‌تغذیه رنج می‌بردند.^۶

طبق آمار سازمان برنامه و بودجه رژیم پهلوی، شاخص هزینه زندگی (CPI)^۷ از عدد ۱۰۰ در سال ۱۳۴۹ به عدد ۱۲۶ در سال ۱۳۵۳، ۱۶۰ در سال ۱۳۵۴ و نهایتاً ۱۹۰ در سال ۱۳۵۵ رسید. این افزایش به‌خصوص برای هزینه خوراک و مسکن در شهرها بیشتر بود. به گزارش نشریه/کونومیست در سال ۱۳۵۵، هزینه اجاره مسکن برای یک خانوار طبقه متوسط، طی ۵ سال ۳۰٪ افزایش داشت و هزینه مسکن تا ۵۰٪ درآمد سالانه آن خانوار را در بر می‌گرفت.^۸

آنچه می‌توان از آن به عنوان رفتار اقتصادی حکومت پهلوی یاد کرد، قرار گرفتن توزیع به عنوان قطب توسعه در ایران است؛ یعنی درآمد حاصل از افزایش قیمت نفت، به جای رونق تولید در بخش توزیع به کار گرفته شد.

رژیم پهلوی از سویی، با تزریق دلارهای نفتی در سیستم اقتصادی، دولتی و اداری و هم‌چنین تغییر در الگوی درآمد کارکنان دولت، قدرت خرید آنان را ارتقا داد و از سوی دیگر، کالاهای صنعتی آمریکایی و اروپایی را وارد کرده و بازار را برای اخذ نمایندگی کالاهای خارجی و فروش اقساطی آن‌ها تشویق نمود. بدین صورت، مصرف انبوه برای قشرهایی از مردم برای اولین بار در ایران تجربه شد و به عنوان یک فرهنگ وارد جامعه گردید.

در مقابل، درآمد حاصل از صادرات نفت را به سرمایه‌گذاری در امر تولید و زیرساخت‌های توسعه اختصاص نداد و اگر فعالیتی هم در این عرصه دیده می‌شد، اولاً روندی وارونه را طی می‌کرد^۹ و ثانیاً به وارد کردن برخی صنایع مصرفی و وابسته مانند صنعت خودرو به کشور در حد مونتاژ محدود شده بود. در نتیجه این سیاست‌ها بود که عملاً تولید به عنوان قطب توسعه در اقتصاد کشور قرار نگرفت، بلکه آنچه به عنوان قطب توسعه در ایران جایگزین آن شد، توزیع بود؛ یعنی پایه اقتصاد به صورتی بیمارگونه و قاعده‌ناپذیر در ایران گذاشته شد.

^۵ http://siteresources.worldbank.org/INTDECINEQ/Resources/114920_1147789289867/IIIBW_Conference_Revolutio%26Redistribution_Iran.pdf.

^۶ Homa Katouzian, *The Political Economy of Modern Iran: Despotism and Pseudo-Modernism* ۱۹۲۶-۱۹۷۹, Palgrave Macmillan UK, ۱۹۸۱, p. ۲۷۰.

^۷ Consumer Price Index.

^۸ Ervand Abrahamian, *Iran between two revolutions*, US: Princeton University Press, ۱۹۸۲, p. ۴۲۷.

^۹ در فصل قبل و در توصیف روند رشد علم در ایران، روند وارونه رشد صنعتی توضیح داده شد.

چالش ذهنی برخی مسئولان؛ یافتن راه‌حل‌ها در خارج از مرزها

یکی از مهمترین چالش‌های کشور خصوصا در بحث اقتصاد، چالش ذهنی برخی از مسئولان در یافتن راه‌حل‌ها در خارج از مرزهاست. این نوع نگاه، بدون در نظر داشتن توان و استعدادهای داخلی، پیشرفت اقتصادی را فقط با استفاده از نسخه‌های بیرونی ممکن می‌داند؛ به‌خصوص در سال‌های اخیر، رشد اقتصاد را در تغییر مواضع سیاست خارجی کشور می‌دانست.

اشکالی اساسی این تفکر عدم تفکیک بین تجربه غرب و نسخه تجویزی آن‌هاست. تجربه غرب همچون تجربه هر تمدن دیگر ارزشمند است و باید خوبی‌هایش را آموخت و از بدی‌هایش اجتناب کرد. اما تجویزهای غرب، برای تداوم استعمار ملت‌هاست. لیبرال‌های ایرانی چشم بر تجربه غرب بسته و گوش برای تجویزش تیز کرده‌اند. به همین دلیل است که کارکرد طبیعی‌شان، تامین منافع غرب است.

ب) چالش‌های بیرونی

«ایستادگی در مقابل بحران‌ها»^{۱۰}، خود یکی از مهم‌ترین دستاوردهای نظام بوده است؛ بحران‌هایی که گاه فقط یکی از آن‌ها برای از بین بردن یک نظام و حکومت کافی بود. مقام معظم رهبری در بیانیه گام دوم انقلاب می‌فرمایند: انقلاب پُرشکوه ملت ایران ... در برابر همه‌ی وسوسه‌هایی که غیر قابل مقاومت به نظر می‌رسیدند، از کرامت خود و اصالت شعارهایش صیانت کرده [است]^{۱۱}

در این بخش فقط به نمونه‌هایی از این بحران‌ها - آن هم به صورت تیتروار - اشاره می‌شود.

برخی توطئه‌های تجزیه‌طلبانه علیه نظام جمهوری اسلامی:

- تلاش برای تجزیه و خودمختاری کردستان با ایجاد غائله؛
- غائله ترکمن صحرا و گنبد کاووس با هدف خودمختاری این منطقه؛
- غائله خوزستان و اقدامات تجزیه‌طلبانه؛
- تلاش برای تجزیه‌طلبی در آذربایجان و غائله حزب جمهوری خلق مسلمان؛
- آشوب‌های تجزیه‌طلبانه ضدانقلاب در بلوچستان؛
- غائله تجزیه‌طلبانه فارس؛
- اقدامات تروریستی جندالشیطان (به اصطلاح جندالله) در جنوب شرق ایران؛
- اقدامات گروهک جیش الظلم (جیش العدل) در شرق کشور؛
- اقدامات تروریستی پژاک در غرب و شمال غرب کشور؛

^{۱۰} مواردی که در این بخش به صورت تیتروار بیان می‌شود، سرفصل‌های کتابی با موضوع «بحران‌های چهل ساله» است که توسط همین نویسنده در دست تألیف می‌باشد.
^{۱۱} بیانیه گام دوم انقلاب توسط مقام معظم رهبری ۱۳۹۷/۱۱/۲۲

- اقدامات گروهک الاحوازیه؛

برخی توطئه‌های چهل‌ساله نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران:

- حمله عراق و اشغال خاک ایران؛

- تحریم تسلیحاتی ایران؛

- جنگ شیمیایی؛

- هجوم گروهک تروریستی منافقین؛

- جنگ نفتکش‌ها؛

- حمله به هواپیمای مسافربری ایران؛

- آرایش جنگی ۴۳ ساله علیه ایران؛

- تجاوز مکرر پرنده‌های جاسوسی؛

- تلاش برای محاصره دریایی ایران؛

- تقویت تروریسم تکفیری در منطقه؛

- حمله رژیم صهیونیستی به مستشاران ایرانی در سوریه؛

برخی توطئه‌های چهل‌ساله فرهنگی علیه جمهوری اسلامی ایران:

- راه اندازی و تقویت کانون‌های ضد اخلاق و خانواده در بستر شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی؛

- تلاش برای نفوذ و تاثیرگذاری بر دستگاه‌ها و موسسات فرهنگی؛

- توطئه در شبکه‌های اجتماعی؛

- توطئه از طریق بازی‌های رایانه‌ای؛

- امنیتی‌سازی تحولات فرهنگی؛

- تولید و ترویج روایات فرهنگی معاند؛

- تبلیغ و ترویج سبک زندگی اشرافی و غربی؛

- نفوذ فکری و فرهنگی در حوزه تعلیم و تربیت؛

- نفوذ در ساحت هنر؛

- ترویج ابتذال و اباحیه‌گری؛

- گسترش مصرف مواد مخدر؛

- ترویج فساد و فحشا؛

...و

برخی توطئه‌های چهل‌ساله تفرقه‌افکنانه مذهبی علیه جمهوری اسلامی ایران:

- فعالیت جریان‌های سلفی و وهابی؛

- فعال کردن گسل‌های مذهبی از طریق ایجاد نحله‌ها در تشیع و اهل سنت.

برخی توطئه‌های چهل‌ساله اقتصادی علیه جمهوری اسلامی ایران:

- بلوکه شدن دارایی‌های ایران؛
- تحریم کالاهای اساسی مورد نیاز؛
- ممانعت در روند همکاری‌های بانکی ایران با سایر کشورها؛
- جلوگیری از رشد اقتصادی و پیشرفت ایران با تحریم ارزی ایران؛
- اقناع کشورها و جلب مشارکت آن‌ها در تحریم ایران؛
- راه‌اندازی اتاق جنگ با هدف پی‌گیری لحظه به لحظه مبادلات ایران؛
- طراحی توطئه کاستن از سهم فروش نفت ایران؛
- مدیریت تحولات بازار نفت جهانی علیه ایران؛
- شوک ارزی در بازار مالی ایران با استفاده از اهرم دلار؛
- حمایت جبهه استکبار از حمله موشکی بعث عراق علیه زیرساخت‌های حیاتی و اقتصادی کشور؛
- جلوگیری از صدور نفت ایران و حدود ۲۸۰۰ بار حمله به جزیره خارک؛
- خروج سرمایه‌های ملی ایران با توطئه امریکا؛
- تخریب فضای صنعت داخلی ایران؛
- خراب‌کاری امریکا در کارخانجات صنعتی و کشاورزی کشور از طریق عوامل نفوذی؛
- فشار امریکا بر دیگر کشورها جهت ممانعت از معامله آن‌ها با ایران؛
- پروژه وابسته‌سازی اقتصادی ایران در صنایع؛
- ایجاد جنگ روانی با عنوان جنگ ارزی؛
- ایجاد جریان‌های نفوذی در حوزه‌های اقتصادی؛
- تضعیف موقعیت شرکت‌ها، مؤسسات و صنایع پیشرو ایران؛
- ایجاد تنش‌های شدید در بازار ارز ایران برای اخلال در بازار و قاچاق ارز؛

برخی توطئه‌های چهل‌ساله امنیتی علیه جمهوری اسلامی ایران:

ترور و انفجارات تروریستی

- بزرگ‌ترین حادثه تروریستی در قرن بیستم با شهادت ۷۲ نفر از مقامات ارشد نظام؛
- اقدام جبهه استکبار در بمب‌گذاری و ترور صدها تن از شخصیت‌های ارشد نظام؛
- گروه‌های مارکسیستی و اقدام به تحرکات مسلحانه علیه نظام؛
- شهادت حدود ۱۷۰۰۰ نفر، نتیجه اقدام شورانگه و تروریستی مجاهدین خلق و دیگر گروهک‌های تروریستی؛
- کند کردن حرکت انقلاب اسلامی از طریق حذف نخبگان فکری و فرهنگی جریان‌ساز اسلامی؛
- ترور اندیشمندان، متفکران و نخبگان حوزه‌های مختلف، به‌ویژه دانشمندان هسته‌ای؛
- ایجاد گروهک تروریستی انجمن پادشاهی ایران و بازوی ترور آن، یعنی تندر؛

- پرونده حزب منحل‌شده توده و چپ‌گرایان در ایران؛
- بیوتروریسم؛

کودتا

طراحی حدود هجده کودتا در ابتدای انقلاب، از جمله:

- کودتا علیه نظام جمهوری اسلامی و طراحی انفجار محل استقرار حضرت امام (ره)؛
- کودتای نقاب (معروف به کودتای نوژه)؛
- کودتایی موسوم به نجات و یا کورتاژ (طیس).

جاسوسی

- تشکیل پایگاه‌های جاسوسی در نوار مرزی ایران؛
- جاسوسی از کارکنان سفارت ایران، کارگران و بازرگانان ایرانی در امارات؛
- «بنیاد اعانه ملی برای دموکراسی» و «بنیاد اوراسیا» در دوره دوم اصلاحات؛
- جیسون رضاییان؛
- اذعان سازمان سیا به جاسوسی مستمر از ایران؛
- ضربه زدن به فعالیت‌های هسته‌ای از طریق جاسوسی.

نفوذ امنیتی

- نفوذ از طریق لانه جاسوسی آمریکا؛
- نفوذ عوامل استخبار در نهادهای حساس به منظور اثرگذاری و انحراف در مسیر انقلاب؛
- دستور بمباران محل سقوط هواپیماهایی در صحرای طبس توسط بنی‌صدر؛
- سید مهدی هاشمی و نفوذ در بیت آیت‌الله منتظری؛
- سال ۱۳۶۵ و ماجرای رابرت مک فارلین؛
- حملات سایبری.

ایجاد فتنه و آشوب

- قتل‌های زنجیره‌ای؛
- حمایت‌های بنیادهای امریکایی و صهیونیستی در دولت سازندگی و اصلاحات؛
- جریان فتنه‌های ۷۸، ۸۲، ۸۸، ۹۶ و ۹۸ با هدف براندازی نظام جمهوری اسلامی؛
- ایجاد فتنه ۸۸ با طرح موضوع دروغ بزرگ «تقلب»؛
- هججه به جمهوریت و اسلامیت نظام در فتنه ۸۸؛
- نقش شورای به اصطلاح ملی ایرانیان آمریکا در فتنه ۸۸؛

- مذاکرات و هماهنگی بین سران فتنه با جرج سوروس و شاه عربستان.

برخی توطئه‌های چهل‌ساله سیاسی علیه جمهوری اسلامی ایران:

- تصویب قطعنامه‌های ضدایرانی در شورای امنیت؛
- تصویب قطعنامه‌های ضدایرانی در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی؛
- کنفرانس برلین و طرح براندازی نظام؛
- اختصاص بودجه‌های کلان جبهه استکبار جهت تقویت گروهک‌های محارب نظام و اپوزیسیون خارج از کشور؛
- انتخابات، ابزاری برای براندازی؛
- ایجاد شبهه و اخلال در روند انتخابات.

برخی توطئه‌های چهل‌ساله بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران:

برخی بحران‌ها برای ناامن کردن ایران

- حمایت سیاسی و اعطای اقامت به شاه مخلوع؛
- تشکیل شورای همکاری خلیج فارس؛
- توطئه ایران کنترا؛
- کشتار حجاج بیت‌الله الحرام؛
- جلوگیری از احقاق حقوق ایران در جنگ تحمیلی؛
- عقد قراردادهای امنیتی نظامی با همسایگان ایران؛
- پرونده‌سازی علیه مسئولان جمهوری اسلامی ایران؛
- اعمال فشار به متحدان جمهوری اسلامی ایران؛
- ترور نخبگان خارجی علاقه‌مند به انقلاب اسلامی؛
- اعمال فشار بین‌المللی علیه برقراری امنیت داخلی در ایران؛
- منزوی‌سازی ایران در نهادهای بین‌المللی؛
- حمله به نمایندگی‌های ایران در کشورهای مختلف؛
- پرونده‌سازی علیه ایران با موضوع حقوق بشر؛
- پرونده‌سازی علیه ایران با موضوع انرژی هسته‌ای؛
- تحمیل ادوار مذاکرات هسته‌ای به ایران؛
- توسعه ایران‌هراسی غرب؛
- پشتیبانی بین‌المللی از گروه‌های تروریستی علیه ایران؛
- پشتیبانی بین‌المللی از گروه‌های سیاسی معاند انقلاب اسلامی؛
- تلاش برای واگرایی میان ایران و جنبش حماس؛
- حمایت از دولت‌های استبدادی منطقه علیه ایران؛

- ایجاد انحراف در بیداری اسلامی علیه ایران؛
- تحمیل برجام؛
- تلاش برای جلوگیری از قدرتمند شدن جمهوری اسلامی ایران؛
- فشار به جمهوری اسلامی ایران به بهانه تروریسم؛
- تلاش برای تحمیل معاهدات مالی با هدف نفوذ؛
- طرح معامله قرن علیه منافع منطقه‌ای ایران.

برخی بحران‌ها برای ناامن کردن منطقه

- جنگ لبنان در سال ۱۹۸۲؛
 - حمله عراق به کویت؛
 - جنگ بوسنی؛
 - حمله امریکا به افغانستان؛
 - حمله امریکا به عراق؛
 - جنگ ۳۳ روزه؛
 - جنگ ۲۲ روزه؛
 - جنگ یمن؛
 - ایجاد گروهک‌های تروریستی؛
 - حمله گروه‌های تروریستی به سوریه و عراق؛
 - جنگ قره باغ.
- این‌ها بخش‌هایی از بحران‌های پیش روی نظام در طی چهل سال گذشته بود که توسط دشمنان قسم‌خورده این مردم بر انقلابشان تحمیل شد. اما در چنین شرایطی نه تنها کشتی نظام ساقط نشد، بلکه با وجود موانع بسیار، با سرعت بسیار در حرکت است. درست است که کسی ادعا نکرده و نمی‌کند که نظام به تمامی آرمان‌هایش رسیده و مشکلات را به صورت کامل حل کرده است، اما خدمات و دستاوردهای نظام نیز در این چهل سال بسیار زیاد و شگفت‌آور بوده است.